

ÓZDI HIRLAP.

VEGYESTARTALMÚ TÁRSADALMI HETILAP

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési ár:

ségzé vre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona

Egyes szám ára 20 fillér.

Nyilttér petit soronként 50 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó-laptulajdonos

HERRMAN ISTVÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

HERRMAN ISTVÁN KÖNYVNYOMDÁJA ÓZD.

hová a kéziratok, hirdetési- és előfizetési-díjak küldendők

Kéziratok nem adatnak vissza

Jótekonyság és szélhalmosság.

Tele van az ország káromkodó emberekkel. Összeszorított öklükben egy kis skatulyát szorongatnak, amelyben vattába göngyölve húzódik meg egy-két uskve öt krajcár értékű gyermekfüggő, gyűszű, gyűrűcske, gombostű, nyakkendő, és egyéb olyan apróságok, amelyeket amint mondani szokás, nem érdemes fölemelni a földről. Néhány száz ember kiabálja a világ négy tája felé, hogy cudarul becsapták őket. Az újságok is tele vannak a felháborodott közönség panaszaival. Mindezzel azonban keveset törődik néhány élelmes üzletember, a becsapott közönség szitkai között vágja zsebre a szép hasznót. És ezt nevezik Magyarországon jótekonysági akciónak. Talán mondanunk sem kell, hogy a Gyermekvédő Liga jótekonysági sorsjátékáról van szó. Mindazonáltal gyalázatosság lenne, ha

a megtörtént visszaélések miatt magát a Gyermekvédő Ligát, mint intézményt támadnók, mert a Ligának több esztendői működéséből meggyőződünk arról, hogy nagy misziót teljesít: nem emlékszünk rá, hogy a magyar társadalom valaha is olyan nagy stilű jótekonysági intézményt tudott volna létre hozni Magyarországon, mint amilyen a Liga eddig ügyesen, talpraesetten teljesítette misszióját, ezer és ezer gyermeket mentett meg az elpusztulástól, a büntől, a hazának és a társadalomnak. Amilyen talpraesett, olyan szimpatikus volt a Ligának minden akciója, tanuskodnak erről a gyermeknapok, melyek talpraállították az egész magyar társadalmat a nemes cél érdekében. Gondolatunk szerint tehát vétket követ el az, aki a botrányos sorsjáték miatt most a Liga, mint intézmény ellen fordulunk és a jövőben megvonná jóindulatát és támogatását ettől a nemes célu társulástól.

Gondoljuk meg, hogy Magyarországon vagyunk, ahol a lelkek kulturáltsága és az erkölcsi felfogás európaiassága még sok kívánni valót hagy hátra. A napokban jelent meg rólunk egy francia tudós könyve, amely jóindulattal de szigorú őszinteséggel tárja fel a magyar glóbus visszáságait. A könyv lényege az, hogy Magyarországon minden téren szembeszökő ugyan a haladás az európai kultúra magaslatai felé, de lépten-nyomon beleütközik ez az akarás a maradiságba, a tömeg műveletlenségbe, társadalmunk kasztszerű berendezésébe, a földbirtok aránytalan elosztódása, a termelő és munkásosztály szegénységébe és a demokratikus intézmények hiányába.

— Mikor Budapestre érkezünk, írja a francia, megcsap bennünket a Balkán szele!

Bizonyára tulzott rosszmája itéletében a francia tudós, de szent igaz, hogy ha hibáink nem is olyan nagyok, de

TÁRCA.

JÁRHATOK ÉN.

*Járhatok én a világban
Akár térdig a virágban,
Elkábíthat, elringathat
Ott bármi dús élvezet
Visszavágyva, visszatérve
Ez itthoni szegénységbe,
Itt vár mégis a legfőbb jó:
Itt vár csak — a szeretet,*

*Indulásom, elmenésem
Mindig olyan nehéz nekem.
Utrakelve, mindig érzem.
Most értem csak igazán,
Mért oly nehéz indulásom,
Tőled való bucsuzásom
Édes anyám, szép hazám! . . .
Lampérth Géza.*

A kisasszony nincs itthon.

Irta: Peterdy Andor.

— Az Ózdi Hirlap eredeti tárcája. —

A kis legénytanýára ráborult a bánat, s az örökké vidám, szerelmes levegőjű szobácska olyan most mint egy kripta, melyen Sándorfy ki és besétál, mint egy halott s nem találja

meg helyét, nem lel nyugalmat. Még néhány nappal ezelőtt sorra érkeztek az illatos rózsaszínű levelek és a Marienbádi látkepek. Most már ezek is lassan elmaradoztak. Az utolsó levélben is csak ennyi állt.

— Nem írhatok többet. Ne türelmetlenkedjék. Nincs egy szabad percem se, mindig a nyakamon ülnek. Ha a helyzet változik rögtön írok. Üdvözlő Jolán.

Két hét mulott el már s a helyzet még mindig nem változott. Sándorfy nem kapott azóta semmiféle életjelt Jolántól. Nem tudta mi van vele, néha csaknem a kétségbeesésbe kergette ez a bizonytalanság. Néha órákig ott hevert a pamlagon lecsukott szemekkel s hogy nyugtalenségét csillapítsa, visszaálmódta mind azokat a titkos délutáni kirándulásokat, miket délutánonként Jolánnal rendezett. Képzletben ott csavargott a budai hegyek között, ahol minden rejtekhely, minden bokor, szép forró idillekről regél az emlékezetnek. Két esztendőn át, hány alkonyat, hány zápor és vihar érte őket ott utól, hányszor bujtak össze egy-egy szikla üregben, amikor az eső rajtuk ütött s úgy örültek az olyan viharnak, amely ürügyet szolgál ilyen édes elbuvásra. És most mindez csak volt. Néha azzal vigasztalta magát, hogy Jolánnak is erre kell gondolnia. Azt a sok sok csókot nem pusztíthatja ki emlékezetéből, miket esküvések és vallomások közepette egymásnak adtak. Majd meg odavitték illuziói a marienbadi fenyvesek közé s látta Jolánt, hallotta hangos

nevetését, még a visszhangját is, oly élénken tudott képzelődni s ilyenkor a féltékenység még jobban felingerelte. A sok sóvárgástól néha úgy belenyilalt a szívébe, hogy azt hitte menten kettészakad.

Az egész augusztust ilyen rettenetes bizonytalanságban töltötte Sándorfy. Ugy várta azt a szeptembert, mintha minden üdvösségét, boldogságát az hozná meg s mintha minden szenvedéseitől és rettenetes kínjaitól a szeptember váltaná meg.

Minden reggel nézte a kalendáriumot s számolva lapozgatta szeptember felé vajjon hány napot kell még eltölteni s amikor fölkelt olyan mohó gyönyörűséggel tépett le egy lapot mintha az legalább is egy ezresbankó volna.

Augusztus utolsó éjszakáján Sándorfy nem ment haza aludni. Egész nap oly izgalom fogta el, hogy alvásra gondolni sem mert. Tudta, hogy elsején érkezik Jolán, mert apjának aki egy részvénytársaság vezérigazgatója, eddig van szabadsága s másodikán reggel már el kell foglalnia ismét hivatalát. Az egész éjszakát egy zenés kávéházban töltötte s merengve ábrándozva hallgatta az opera áriákat, kerincgöket és különböző polkákat. Már zugott a feje a sok muzsikától és a különböző italoktól, amit unalmában elfogyasztott. Az éjszaka nagyon hosszú volt. úgy érezte néha, hogy ez az éj örökkévaló, melyre hajnal nem virrad többé.

Sötét volt még, de az utcaseprőgépek már jelezték, hogy a hajnal nincs már messze. Sán-

azoknak eredő okai bizony meg vannak nálunk. Az általános korrumpáltság tekintetében igenis Balkán állam vagyunk még. Fypikussan bizonyítja ezt a szőnyegen forgó sorsjáték botrány. Van egy remekül bevált, nagy stílű társadalmi intézményünk, amilyen a Liga és belefurakodók néhány szennyes lelkű panamista, azért hogy a Liga népszerűségéből maguknak csalárd módon hasznokat szerezzenek, Lelketlen vállalkozók behállózták a Liga korrekt vezetőségét, amely felül áll minden gyanun amely önzetlenül fáradozott, mindenkor a nemes cél érdekében, kicsálnak e vezetőségtől egy koncessziót, és ezzel felszerelve, rablóhadjárata indulnak a közönség zsebe ellen.

A közvélemény joggal követeli, hogy a csaló vállalkozók és segítőtársaik ellen meginduljon a bünvádi eljárás.

De a ligától és annak céljaitól ne vonja meg a közönség pártfogását és bizalmát, mert ahol az állam nem tesz semmit az elhagyott gyermekek érdekében ott megbecsülhetetlen missziót teljesít az ilyen nagy stílű társadalmi intézmény. Csak arra ügyeljünk, hogy a jövőben hasonló botlások meg ne történhessenek.

Magyar tudományosság.

Somsay Andor, a tudomány lelkes és áldozatkész pártfogója 1889 október 7-én százezer forintot bocsátott az akadémia rendelkezésére tiz egyenkint 150 ivre terjedő magyar tárgyú nagy munkának megírására, melyek a megál-

lapított tudományterületek eredményeit a tudomány mai állásának megfelelő feldolgozásában összefoglalják és a további kutatások irányait megjelölik. E munkákra az akadémia a nemes alapító óhajta értelmében minden egyes műre tízezer forintnyi jutalommal titkos pályázatot hirdetett, melyet minthogy megfelelő mű nem érkezett be, több ízben kellett megismételnie, míg végre az alapító maga 1902 április 26-án kelt intézkedésében a pályázatot végkép megszüntette és alapítványát nagyobb és költségesebb feladatok megoldására, a titkos pályázat elejtésével az akadémia rendelkezésére bocsátotta.

Ha Somsay Andor alapítványának célját, mint másképp nem lehet, szó szerint vesszük, hogy tudniillik az egyes szakokból a tudomány eredményei tudományos feldolgozásban összefoglaló, a további kutatást irányító befejezett munkákat kíván, tulás nélkül be kell vallaunk, hogy pályázata eredménytelen maradt. E tény a nagyközönség köreiből érthető feltűnést keltett és természetesen itt-ott a magyar tudósok és tudományosság ellen irányozott vádakra is szolgáltatott alkalmat. Tudományos körökben ellenben a pályázat eredménytelensége egyáltalán nem lepte meg, mivel e körök ismerve tudományos viszonyainkat, eleve a legerősebben kételkedtek a pályázat eredményességében. Ez a pályázat ugyanis feltette, hogy vannak ez országban kellő számmal tudósok, akik életükből legalább is öt évet, minden egyebet mellőzve, kizárólag egy tudományos munka megírására fordíthatják és képesek e feladatot a titkos pályázat értelmében úgy megoldani, hogy senki őket mint pályázókat fel ne ismerje. Pedig a feltevésnek tényleges hazai viszonyaink nem felelnek meg. A tudó-

mány magyar munkásai igen gyér kivételes eseteket nem tekintve, két főcsoportra oszlanak: az egyiket alkotják az elég tisztességesen dotált főiskolai tanárok, első sorban a budapesti, és Kolozsvári egyetemi és műegyetemi tanárok, a másikat középiskoláink tanárai, akik közül számosan az országnak még félreese pontjain is serényen dolgoznak szaktudományuk terén, persze kedvezőtlen helyzetük korlátain belül, rendszerint szerényebb körű és jeletőségű feladatok megoldásán fáradoznak. Ezekről, akik még mindig ki nem elégitő anyagi helyzetüknél fogva mellékes kereset nélkül meg nem élhetnek, természetesen nem volt a jutalom nagyságától követelt magas igényeknek megfelelő Somsay munka várható, melynek kidolgozása őket arra kényszerítette volna, hogy családjukat legalább öt esztendeig koplaltassák, esetleg magukat súlyos adóságokba verjék, azzal a rendkívül bizonytalan reménnyel, hogy öt évi megfeszített munka után a kilátásba helyezett 10.000 forintot csakugyan elnyerik. Egy annyi vagy nem sokkal kisebb joggal akár az osztály sorsjátékra építhették a saját és családjuk boldogulását.

Maradnak a főiskolai tanárok. Ezek anyagilag kezezőb helyzetben vannak, de sajnos nagy urak, akikre volaképpen hivatásos működésükön felül az állás és a társadalom minden elképzelhető megbízást és teendőt rak, úgy hogy sokszor alig tudnak lélekzetet venni és valóban csak kivételesen ülhetnek íróasztalukhoz. Már hivatásukkal oly súlyos teendők járnak, melyekről külföldi kartársaiknak sejtelmük sincsen. Évről évre sok száz vizsgálat, még jóval több kolokvius, rengeteg kari, bizottsági és albizottsági ülés, hivatalos referátumok, állami megbízások és kiküldetések csupa oly teendő, mely idejüket és erejüket nagy mértékben lekötöti, és a tanév befejezésével az alapos üdülést elengedhetlenné teszi, úgy hogy még a szünidő is legnagyobb részt elvesz tudományos munkásság számára. De ez még nem elég. Ehhez járul még a társadalom igényeit nem is említve tudományos életünknek egyébként bizonyára üdvös és öröndetes decentralizációja: főiskolai tanáraink nem csak az akadémiaiban vannak elfoglalva: közreműködésük nélkül nagyszámú tudományos és irodalmi társulataink nem állhatnának fön, hogy ezek rendesen néhány kiváló főiskolai tanár körül alakulnak meg, kiknek vezérletét és irányítását nem nélkülözhetik. Ha végre mindehhez hozzávesszük, hogy szakadatlanul tanítaniok és tanulniok kell, hogy foglalkozniok kell sajnos igen nagy számú tanítványaikkal és a legnagyobb figyelemmel kísérniök legalább szaktudományunknak évről-évre óriásibb mértékben fejlődő haladását: könnyen megérthetjük, hogy sem idejük, sem hangulatuk nincsen, egy Somsay féle feladat megoldására vállalkozniok — titkos pályázat útján. Mert a pályázatnak ez az elavult módja eleve eldöntötte a nagyszabású vállalkozások sorsát. Legalább öt évig megfeszített erővel dolgozni egy munkán, hogy szerzője azután, ha nem ő kapja a jutalmat, minden valószínűség szerint befűthessen kéziratával: oly követelés, mely

dorfy kinézett a kávéház ablakán, fölnézett az égre. Már szürkülni kezdett. Egy kő esett le a szivéről. Gyorsan belenyult a zsebébe kivette pénztárcáját, kopogtatott a pincérnek, fizetett és elment. Mikor kiért az utcára a jó hajnali levegő megcsapta sápadt sovány arcát s mély lélegzésekkel hazafelé tartott. Otthon megmosdott, rendbeszedte a ruháját s ismét kávéházba ment reggelire. Tizenegy óráig lapozgatta az ujságokat s úgy tett, mintha olvasná őket, ott járt az esze Jolánnál. Tizenegy órákor fölugrott helyéről a legközelebbi bérkocsi állomáson bedobta magát egy kocsiba s szinte remegő hangon kiállt a kocsisnak.

— Rottenbiller utca 18.

Mikor a konflis baktatott vele úgy érezte, mintha a kerek a szíven gurulnának végig s alig vette észre, megállt a konflis a kapu előtt. Kiszállt, fölrohant az első emeletre s reszkette csöngetett be Joláné ajtaján. Néhány másodperc múlva ajtót nyitott a szobalány:

— Jó reggelt Sándorfy ur.

— Mikor érkeztek Mari?

— Tegnap este.

— Jolán kisasszony itthon van?

— Igen, de alszik, mert nagyon kifárasztotta az ut.

— Akkor majd délután jövök. Adja át kézcsoomat a Nagyságos asszonynak és Jolánka kisasszonynak.

— Jó megmondom. Kezit csókolom.

— Alászolgája.

Az ajtó ismét becsukódott és Sándorfy sápadtan az izgalomtól ment lefelé a lépcsőn.

Délután ismét fölment, úgy fél négy felé, becsöngetett s ismét a szobalány nyitott ajtót.

— Későn tetszett jönni. Nincs itthon a kisasszony.

— Nincs itthon? — és néhány másodperc elakadt a szó a torkán.

— Mikor ment el?

— Ezelőtt egy fél órával,

— Hová?

— Nem mondta a kisasszony.

— Jó, majd jövök máskor.

Mikor letért az utcára forogtak vele a házak s úgy érezte, hogy az egész utca ő rá dől. Nem tudta most mit csináljon, ösztönszerűen megállt a kapunál és várt, hogy mit, maga sem tudta. A lábai gyökeret vertek ott tehát megállt. Félóra múlva puha női lépések és férfi topogások ütötték meg a fülét. Benézett a kapun s Jolán egy szikár szöke fiatalemberrel karonfogva sétált kifelé. Sándorfy arca borbörörsre vált mikor megpillantotta őket s úgy tett mint egy házbéli ismerős, kalaplevéve köszöntötte Jolánt. Jolán diszkréten visszaköszönt s aztán oda szólt vőlegényéhez:

— Villanyosra ülünk.

Sándorfy szemei előtt pedig elborult a világ s csak ez csengett irtózatosan a fülében:

— A kisasszony nincs itthon!

eleve kilátástalan volt. Somsay féle pályázatok eredménytelenségéből tehát, sem tudósaink, sem a magyar tudomány ellen egyáltalában nem kovácsolhatni fegyvereket hanem kizárólag a titkos pályázatok ellen, melyek a tudomány terén rég lejárták magukat; helyökbe minden a nyílt jelentkezés alapján nyert megbízás lépett, mely a vállalkozókat egy tudományos feladat megoldására felhívja, a megbízóknak garantiát nyújt az óhajtott munka létrejöttére nézve, a megbízottat pedig biztosíthatja, hogy nem dolgozik hiába. Komoly tudós nem vállalkozhatik lottó játékokra és a tapasztalat már nálunk is megmutatta, hogy a titkos pályázat csak a legkivételesebb esetekben és csupán kisebb feladatoknál vezet eredményre, míg megbízás útján irodalmunk főleg az életre való természettudományok terén már számos jeles munkával gazdagodott.

HIREK.

Térzene. A vasgyár nagytekintetű igazgatóságának engedélye folytán a vasgyári zenekar f. hó 25-én délután a község terén ténenét rendezte.

Költözködés. Az ózdi polgári önképzőkör f. hó 24-én a Dobos féle házba költözött át. A vezetőség mindent elkövetett, hogy a kör tagjai részére kényelmes otthont nyújtson, — a mit úgy véljük már el is ér, — mert a kör új helyiségei a célnak teljesen megfelelnek. Kezelenek, — Szalay Lajos alkalmaztatott. — Ki ismert ügyességgel mindent elfog követni, hogy a régi közöny egyszer valahára megszűnjék. A körben a kör tagjai *olcsó s jó borban* részeseülnek, ezenkívül állandóan hideg étkek kaphatók. A kör részére ez idő szerint két politikai, egy szépirodalmi, két élclap, s két vidéki lap jár. Szórakoztató társas játékokról gondoskodva van. A kör helyiségei egész nap nyitva tartanak.

Halálozás. Alig pár napja hogy Flohr Kálmán járási írnokot elragadta közülünk a rideg halál, most ismét új csapás érte szegény családját. F. hó 22-én elhalt atyja Flohr Mór. Temetése nagy részvét mellett f. hó 23-án ment végbe.

Hűséges tanuló. G. N. ózdi órás és ékszerész arra a tapasztalatra jött, hogy üzletében hol a kirakat, hol a szekrényből egy-egy értékes tárgy eltűnik. Megfoghatatlan volt a dolog mert, a szekrény a kirakat is záros volt, így tehát csakis a rossz szellemek üzhették rossz játékokat. Egy nap azonban, midőn egy megjegyzett értékes dolog újra eltűnt, kételkedni kezdett, vajjon a rossz szellem neme a tanuló gyermekben lakik? Kételkedése csakugyan valóra vált, mert a tanuló megmotosván, zsebéből egy álkulcs potyant ki. A csendőrség kezébe vevén az ügyet még meglepőbb eredményre jutott, a rosszellem párját, A Z. asztalos mester tanulójának zsebében fedezte fel. Természetesen a két álkulcs most már nem tagadhatván, csak úgy özönlött a sok óra, gyűrű, láncz, a csendőrök kezein keresztül a valódi tulajdonos birtokába vissza. Persze ő örül, de nincs erre oka a két rossz szellemnek, s különösen azoknak kik olcsó pénzen akarták tündökölni. mert előbbieket mint tolvajokat utóbbiakat mint orgazdákat bizonyára erősen sújtani fogja a büntető törvény megfelelő szakasza.

Lopások. Jekkel József putnoki lakos vizmentes ponyváját a rudobányai vásáron ismeretlen tettes ellopta e 19-én megtartott ózdi havi vásáron, a lopott ponyva Szobol vásári kereskedő sátrából került ki, s csodálatos azt állítja nem tudja hogy került oda.

Udvariatlan festő. B. V. pusztavasvári lakos a napokban S. V. ottani lakosnak az utcán erősen udvarolni kezdett. Udvarlása bizo-

nyára nem hallgattatván meg, dühében az aszszonyt oly erősen ölelte meg, hogy az kénytelen volt a csendőrség segítségét igénybe venni.

Tüzek. Járdanházán Kisbenedek Julia és istállója, s lakóháza leégett. Kára 600 korona. Ugyancsak Járdanházán leégett a Bari Bálint, Jónás Manó háza is.

Verekedések. V. M. sajóvárkonyi lakos K. József offani lakost egy korcsmában seres pohárral úgy fejbe vágta, hogy rajta súlyos sérülést okozott.

Uj divatáru üzlet. A nagyrabecsült ózdi nagyközönség óhajának kívánunk megfelelni, midőn teljes tisztelettel jelentjük, hogy ugyanott a Balaton kávéház épületében f. é. augusztus hó 1-én FIOKÜZLETET nyitunk ahol is a mi czikkeinken kívül még férfi és női divat, rövidáru valamint cipő árukat legjobb kivitelben fogunk raktáron tartani. Szives pártfogásért esedezve vagyunk. Rosenberg Gyula és Testvérei Miskolc: *Egy pénztáros kisasszony jelvétiük.*

Villámcsapás. Mult hó 27-én idsb. Szaniszló István nekézenyi lakos zsuppal fedett lakóházába a villám beleütött s ennek következtében az teljesen leégett. Ember és állatban kár nem történt, a ház biztosítva volt.

Nagy gondot okoz mindenkinek, hogy hol töltsé a nyarat? Erre a kérdésre felel meg a legnagyobb részletességgel az Erdős József gondos szerkesztésében most megjelent Magyar Fürdőkalauz illusztrálva. A 332 oldalra terjedő díszmunka a legnagyobb részletességgel tárgyalja a magyar fürdő és forrásviszonyokat. Bárkinek is készséggel megküldi a nagyszabású díszmunkát a Magyar Fürdőkalauz kiadóhivatala (Budapest VI. Eötvös-utca 26, l. 9.) ki ez iránt a kiadóhivatalt egy levelezőlapon megkeresi.

Pavilon építés. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, hogy Borsodmegye alispánja a miskolci Erzsébet kórház szülészeti pavillonjának felépítésével járó összes munkák teljesítésére pályázatot hirdet. Az ajánlatok legkésőbb f. évi augusztus hó 9-nek d. e. 10 óráig Borsodvármegye alispánjához nyújtandók be.

A dohányzás, mint a hosszú élet titka. Amerikában él egy öreg asszony, aki nemrég töltötte be 109-ik életévét. Ennek az asszonynak aligha mondhatnák el a jókívánságot, hogy: „ad multos annos!” mert bizony már évei, ami még hátra van, meg vannak számlálva. Legkülönösebb azonban a dologban az, hogy az öreg asszony pipájának tulajdonítja hosszú életét, mert a dohányzást tizenkét éves kora óta szakadatlanul üzi s naponként ma is elfüstöl 6—7 pipa dohányt. Végrendeletében meghagyta az örököseinek, hogy sírjára egy pipát helyezzenek. Vajjon mit szöl ehhez az az amerikai társaság, amely a dohányzás megszüntetése céljából alakult Newyorkban?

CSARNOK.

Naszreddin Hodsa tréái.

Gyűjtötte és fordította Kunos Ignác.

Libát süttött egyszer a Hodsa és amint a khánhoz tart vele, utközben megéhezik és az egyik libacombot megeszi. Aztán odajut a khán elé és elibe teszi a libát. „Hol a fellába?” kérdi tőle a khán. — „A mi városunkban csak fél lába van a libának” — mondja a Hodsa. „Hanem hiszed, jer és nézd meg őket a forrás vizénél.” A forrásnál épp ott volt egy serreg liba, fellábon állott valamennyi. „Timur-senk hivatja a fődobosát, hogy üssön egynehányszor a dobjára. Alig, hogy megtörténik, két lábra állanak a libák. No látod, mondja a khán, ha terád vernék azt a dobot, négy lábuvá lennél, felelt a Hodsa.

A helység fiataljai egy fa alatt gyülekeztek össze s mialatt játszadoznak, látják, hogy jön

a Hodsa. Legott összebeszélnek, hogy felmászatják a fára, hogy a papucsait ezalatt ellopják. Odaér a Hodsa és azt mondják neki, hogy senkise bir arra a fára felmászni. Én felmászok mondja a Hodsa. Azzal az övébe dugja a kaptánját szegélyeit, a papucsait meg a hónaalá csapja és kezd a fára felmászni. Minek a papucs, miért veszed fel? kérdik tőle, jobb ha velem van, válaszolt a Hodsa, talán túl felülről is van egy út, és tovább mehetek majd rajta.

Azt kérdezték egyszer a Hodsától, hogy új holdkor mit csinálnak a régivel. Szétdarabolják és csillagokat csinálnak belőle, volt a Hodsa válasza.

Három nagy szilvaszemet tesz egyszer a Hodsa egy deszkalapra, és viszi a bejnek ajándékol. Amint az uton ide oda gurulnak, megharagszik a Hodsa a szilvákra, és kettőt megesszik belőlük. Egyet elvisz a bejnek. A bej szivesen fogadja és megajándékozza a Hodsát. Egy pár nap mulva répát akar vinni a bejnek, és amint halad az uton, kérdezi tőle egy ember, hogy hová viszi a répát. A bejnek viszem, felelt a Hodsa. Fügét vigyél inkább, ajánlja neki az ember. A Hodsa szót fogad, fügét vesz, és azt viszi a bejnek. A bej fogja a fügéket és a Hodsa fejéhez csapdostatja. Örül ennek a Hodsa. Min örvendezel annyira, kérdezi tőle a bej. Azon, hogy ha répákat hoztam volna, összezuzódott volna már a fejem, válaszolt a Hodsa.

A vásárra viszi a Hodsa a szamarat, és amint mennek, besározódik a szamar farka. A Hodsa hamarosan levágja a besározott farkat, az iszákjába teszi és a vásárra érve, kinnálgatni kezdi a szamarat. Egy ember megvenné, de nem tudja, hogy mit kezdjen el farkánélküli számarral. Te csak vedd meg, biztatja a Hodsa, a farka bent van az iszákomban.

Meglátogatta egyszer a Hodsa a bejt, aki magával viszi vadászatra és egy csökönyös lóra ülteti fel. Eső kezd el esni, mindenki megsarkantyuzza a lovát és vágat, csak a Hodsáé nem akar menni. Ugy segít magán, hogy leveti a ruháit és maga alá teszi. Amint megszűnik az eső, ismét felölti a ruháit és utóléri a bejket. Csodálkozik a bej, hogy meg nem ázott a Hodsa. „Olyan szilaj ez a ló, mondja a Hodsa, hogy csak úgy repült velem és meg nem áztam.” Amint hazaérnek, a főistállójába kötetli a bej ezt a lovat. Nemsokára ismét vadászni megy, maga a bej ül rá a lóra, és amint ismét megered az eső, mindenki elvágat, csak a bej ázik meg csökönyös lován. Megharagszik a Hodsára, másnap magához hivatja és szemére hányja, hogy hozzá nem illő hazudozása miatt megázott. „Mért haragszol, bejem?” mondja a Hodsa „ha eszed lett volna, te is magad alá veszed ruháidat és nem ázol csontig.”

Leckére indul egyszer a Hodsa és amint ráül a szamarára, látja hogy elmaradnak tőle a mollák. „Igy nem lesz jó gondolja magában és visszajára ül a nyeregbe. Kérdik a mollák, hogy miért ül így megfordítva.” Azért — válaszolt a Hodsa, — mert ha egyenesen ülnék, mögöttem maradnátok.

Házasodik egyszer a Hodsa. A lakodalom estéjén jönnek a meghívott szomszédok és evéshez, iváshoz látnak. A Hodsát meg sem kínál-

ják és ezért úgy megharagszik rájuk, hogy ott hagyja őket és elmegy. Lefekvéskor keresik, kutatják a Hodsát, de nem találja rá; azt hiszik, hogy szégyenlős. Ahány annyi felé keresi, míg végre ráakadnak. „Hová indultál,” kérdik tőle. „Aki a lakodalmi ételből evett, az hadd feküdjék le,” szölt a megsértődött Hodsá.

**

Igy fohászodik egyszer a Hodsá: „Oh ah, ezer aranyat adj nekem, de ha 999-et adsz, el nem fogadom.” Meghallotta ezt egy jahudi (zsidó) szomszédja. Beletesz egy zacskóba 999 aranyat és a kénytelen át bedobja a Hodsához. „Meghallgatták a kérésemet,” gondolja a Hodsá és amint megolvassa a pénzt, látja, hogy egygyel kevesebb. „Aki ennyit adott, azt az egyet is megadhatja még,” gondolja magában és elteszi az aranyakat. A jahudi megneszeli a dolgot, odasiet a Hodsához jónapot kíván neki és kéri az aranyait. „Megbolondultál, kereskedő? mondja a Hodsá, „én Alláhtól kértem és ő megadta.” Hiába mondta a jahudi, hogy ő csak tréfál, hogy hallotta, amint ezer aranyat kért és kevesebbet nem. A Hodsá Allahval hozakodik elő. „Menjünk a bíróhoz, mondja a jahudi.” Gyalog nem megyek, „mondja a Hodsá, Öszvért kellett a jahudinak hozni. Bunda nélkül sem mehetek ám,” mondja a Hodsá. Bundát kapott az utra, prémeset; úgy mennek a bíró elébe. A jahudi elmondja a panaszát, hogy a Hodsának ezer aranyat adott és nem akarja neki visszaadni. Ránéz a bíró a Hodsára. „Efffendim, mondja a Hodsá, „napok óta imádkozom Allahhoz ezer aranyért, egy híján megadta. Amilyen gonosz ember ez a jahudi, még a rajtam levő bundát és az öszvért is, amelyeken idejöttem, a magáénak képes vallani. „Uram, vágott szavába a Jahudi azok is az enyéim. „Haragra loban a bíró, összeszidja és kikergeti a jahudit. A Hodsá pedig indul az öszvérréval és bundájával hazafelé.

Értesítés.

Van szerencsém értesíteni, a női ruha szabászat iránt érdeklődő hölgyközönséget, hogy hatóságilag engedélyezve ez év aug. 1-től kezdődőleg, aug. 31-ig bezárólag, Ózdon a volt Polgári Önképzőkör helyiségében (Pázmány utca)

Női ruha szabászati tanfolyamot

rendezek. Különös figyelmébe ajánlom ezen általam rendezendő tanfolyamot azon igen tisztelt szülőknek, kik leányaikat már varrni tanították, de még a szabászatban, illetve rajzolásban kellő oktatást nem nyertek. Szabászati tanfolyam ideje alatt tanítani fogom a női ruha szabászatnál előforduló összes ruhadarabok rajzolását s kiszabását, melyeknek külön-külön kifogástalan jó állásáért kezeskedem.

Tandij 20 korona személyenként, melynek fele a beiratásnál, fele pedig a tanítást követő 14 nap múlva fizetendő. A tanítás vasárnap kivételével naponta d. e. 1/2 9—11-ig d. u. 2—1/2 5-ig.

A tanfolyam befejeztével, próba-bélések elkészítésével fogják a tanfolyam elért sikerüket bemutatni, esetleg hozzátartozóik jelenlétében. Előjegyzések, illetve beiratások felvételével Mikola Béla urat (divatáru kereskedő) biztam meg, hol az általam tanítandó rajzok egy részlete kívánatra megtekinthető. A rajzoláshoz szükséges kellékeket, ugymint vonalzó, papír, iron és radír, tanítványaim tartoznak beszerezni.

Kiváló tisztelettel

Kovács Vince

női szabó.

3-1

Hazai iparcikkek !

Szolid és pontos kiszolgálás!

Megtekintésre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshová fordulna, minden stíli butorral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpitozott butort jó minőségben és olcsó áron. Kárpitos műhelyemben készülnek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamangorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből. — Epületfa, tűzifa, téglá, kő, cserép, cement és egyéb építkezési anyagok

— Eladásnál hitelt nyújtok igen előnyös részletfizetésre. —

Az ANKER élet- és járadék biztosító társaság főügynöksége.

Weiner József Ózd, az állomás mellett.

Fényképezéshez

szükséges

összes kellékek és fény-

képező gépek

elsőrendű minőségben

kaphatók

LŐVY JÓZSEF FIA

(LÁSZLO ADOLF)

könyv- és papirkereskedésében

MISKOLCZ. — 13.

Ekszer és óra-javítások pontosan eszközöltetnek 1 évi jótállás mellett.

Törvénytisztelettel bejegyzett ÓRÁS ÉS ÉKSZERÉSZ CÉG ÓZDON

a volt szövetségi helyiségben Nagy raktár mindenféle ékszerekből, arany, ezüst és china-ezüst árukból, valódi schweici-, arany-, nickel- és acél gavallér-órákból, ingaórákból, menyasszonyi- és nászajándékokból a lehető legjutányosabb árak és jótállás mellett

Egy ébresztő óra 2 kor. 80 fillértől feljebb.

Egy nickel Roskopp-patent óra 5 korona.

Továbbá: GRAMMOFONOK és LEMEZEK, egy nagy, 27 cm. átmérőjű kitűnő, legújabb főlveteli mindkét oldalán bejátszott lemez 4 korona,

Tisztelettel

GUTTMANN S. ÓZD.

LÁTSZEREKBŐL NAGY RAKTÁR!

Versenyképes a fővárosi ékszerkereskedőkkel is.

Pontos és lelkiismeretes kiszolgálás!

Szives tudomásul !! Papíráru- és írószerszerek kereskedésében állandó nagy raktár: mindenféle minőségű, alakú és súlyú csomagoló- és írópapirokból; közönséges és finom csontenyvezett kereskedelmi levélpapirokból, borítékokból; fehér és színes, divatos dísz-levélpapirokból mappában és dobozokban; mindenféle irodai cikkekből; fekete, színes és másoló ironokból, tussokból és tentákból; folyékony arany, ezüst, bronz, halenyv és gummi arabikumokból; tenta-, gyümölcs és más folt-tisztítókból, sokszorosító-, másoló- és bélyegző-festékekből, párnákból. Havonta művészi kivitelű képes levelezőlap ujdonságok. Előfizetések bel- és külföldi hírlapok és folyóiratokra.

Herrman István könyvnyomdája, papíráru- és írószerszerek kereskedése Ózd (Borsodmegye).

Ugyanitt egy jó házból való ügyes fiú tanulóknak fizetéssel felvétetik.